

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4900/2019
20.02.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божидара Вујичића, председника већа, Јелице Бојанић Керкез, Драгане Маринковић, Звездане Лутовац и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Марија Јоксовић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Високог савета судства, Привредног суда у Сомбору, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Суботици, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гжрр 123/19 од 05.08.2019. године, у седници већа одржаној 20.02.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гжрр 123/19 од 05.08.2019. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Сомбору Гжрр 123/19 од 05.08.2019. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Сомбору Гжрр 123/19 од 05.08.2019. године ставом првим изреке одбијене су, као неосноване, жалбе парничних странака и потврђена пресуда Основног суда у Сомбору Прр 172/18 од 15.03.2019. године, којом је делимично усвојен тужбени захтев и обавезана тужена да тужиоцу, на име новчаног обештећења због повреде права на суђење у разумном року, исплати износ од 400,00 еура у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате, са законском затезном каматом од пресуђења до исплате, док је преко досуђеног, а до траженог износа од 3.000,00 еура, са припадајућом каматом, тужбени захтев тужиоца одбијен, као неоснован. Обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове поступка у износу од 19.500,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом другим изреке одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавило ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку

("Службени гласник РС", бр. 72/2011, 49/2013-УС, 74/2013- УС, 55/2014, 87/2018, у даљем тексту: ЗПП).

Врховни касациони суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца, као о изузетно дозвољеној, у смислу одредбе члана 404. ЗПП, јер не потреба за уједначавањем судске праксе или новог тумачења права, као ни за разматрање правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана. Ревизијом се оспорава оцена нижестепених судова у погледу висине досуђеног новчаног обештећења због повреде права на суђење у разумном року, што није законски разлог предвиђен чланом 404. ЗПП за изјављивање ревизије.

Имајући у виду наведено, применом члана 404. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП у вези члана 479. став 6. ЗПП, Врховни касациони суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Чланом 468. став 1. ЗПП, прописано је да су спорови мале вредности спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Чланом 479. став 6. ЗПП, прописано је да у поступцима у споровима мале вредности против одлуке другостепеног суда ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 16.08.2018. године у којој је као вредност предмета спора означен износ од 100.000,00 динара. Поднеском од 06.02.2019. године тужба је преиначена повећањем тужбеног захтева на износ од 3.000 евра у динарској противвредности према средњем курсу НБС на дан исплате. Првостепена пресуда којом је одлучено о тужбеном захтеву донета је 15.03.2019. године. Другостепена пресуда донета је 05.08.2019. године.

Како се у конкретном случају ради о спору мале вредности у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан преиначења тужбе, то ревизија тужиоца није дозвољена применом члана 479. став 6. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је применом члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Божидар Вујичић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

